
Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies

Tram. 200-00078/06

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 25 de juny de 2003, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Política Social referent al Projecte de llei de suport a les famílies (tram. 200-00078/06) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i d'acord amb l'article 103.3 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

LLEI DE SUPORT A LES FAMÍLIES

PREÀMBUL

La família, com a estructura bàsica dels lligams afectius vitals i de la solidaritat intrageneracional i intergeneracional, i com a factor de cohesió social, continua essent en la nostra societat un dels cercles principals a l'entorn dels quals s'estructuren les relacions de les persones i, per tant, un marc jurídic de referència. Davant els reptes actuals que comporten l'allargament de la vida, la incorporació massiva de la dona al món del treball, la necessitat de conciliar la vida laboral i la vida familiar, entre altres factors, cal adoptar mesures de suport que facilitin a la família l'acompliment de la seva funció. Juntament amb el marc jurídic civil, l'article 39 de la Constitució espanyola estableix el principi general, adreçat a tots els poders públics, d'assegurar la protecció social, econòmica i jurídica de la família, i en conseqüència, d'adoptar mesures de foment i de protecció de les famílies.

El Govern, conscient de la necessitat de reforçar la família, com a estructura bàsica de les relacions afectives interpersonals i factor de cohesió de la societat, ha impulsat els darrers anys un conjunt d'actuacions i iniciatives per donar suport a les famílies per tal que puguin assumir, amb qualitat de vida, llurs responsabilitats. Per això, el Govern va presentar al Parlament una iniciativa legislativa que va donar lloc a la Llei 6/2002, del 25 d'abril, de mesures relatives a la conciliació del treball amb la vida familiar del personal de les administracions públiques catalanes i de modificació dels articles 96 i 97 del Decret legislatiu 1/1997, i també una proposta de proposició de llei, de caràcter estatal, de protecció de les famílies nombroses, perquè el Parlament aprovés de presentar-la al Congrés dels Diputats. Així mateix, mitjançant el Decret 93/2000, del 22 de febrer, el Govern va crear la Secretaria de la Família, com a òrgan que ha de garantir el desenvolupament coordinat, integral i integrat de les polítiques d'atenció i protecció de la família, llur potenciació i llur impuls efectiu.

En aquesta línia, tant el Consell d'Europa com la Unió Europea han adoptat diverses resolucions i recomanacions relatives a les polítiques familiars que posen el centre d'atenció en la família, com a nucli a partir del qual s'articulen tot un conjunt de drets i deures. Aquestes polítiques s'han de projectar en diferents àmbits: la solidaritat intergeneracional, la promoció de la dona i la protecció dels infants i els adolescents, l'ocupació i el dret al treball, l'educació, la cultura, el medi ambient, l'habitatge, la salut i la sanitat pública. Aquest enfocament comporta una redistribució de reconeixements i de responsabilitats entre el paper de les famílies dins la nostra societat i l'actuació de les institucions, que han d'assumir i portar a terme polítiques positives de foment i de suport, per tal de conciliar la vida laboral i la vida familiar, facilitar l'assumpció de les responsabilitats familiars i potenciar el paper dinàmic de la família com a factor de benestar i de desenvolupament personal i col·lectiu.

Una altra consideració que cal tenir present a l'hora d'assumir responsabilitats familiars és el manteniment o la millora del nivell de vida. L'augment de les càrregues econòmiques de la família i el descens de la natalitat que s'ha produït els darrers anys fan que la creació de serveis personals de proximitat tingui un relleu especial quan es tracta de dissenyar una política familiar. Les mesures econòmiques complementen aquestes iniciatives orientades a millorar les condicions en què es desenvolupa la vida familiar.

En aquest sentit, dos són els motius que justifiquen la necessitat d'impulsar polítiques de protecció econòmica de les famílies. D'una banda, la manca de recursos econòmics ha portat moltes famílies a tenir menys fills per tal de mantenir els nivells de benestar. Així, segons que posen de manifest els estudis elaborats, la principal raó per la qual es produeixen pocs naixements és essencialment econòmica, tenint en compte que la majoria de pares i mares desitjarien tenir més fills dels que tenen. Al mateix temps, cal subratllar que, dins el conjunt de països europeus, els que tenen un bon sistema d'ajuts a la família són els que mostren unes taxes més elevades de fecunditat. D'altra banda, l'adopció de mesures econòmiques per

a les famílies també pot facilitar la conciliació de la vida laboral i la vida familiar.

Finalment, les polítiques familiars ajuden a evitar la penalització que pot patir la família per raó del nombre de fills, a facilitar la igualtat d'oportunitats de les famílies amb més càrregues respecte a la resta de ciutadans i a valorar l'aportació de les famílies al progrés, la cohesió i la solidaritat socials.

D'altra banda, la protecció econòmica familiar pal·lia una situació cada vegada més preocupant en els països desenvolupats: la pobresa dels infants i els joves. La inestabilitat i la precarietat laborals i l'atur de llarga durada tenen una repercussió directa en la privació material de nens i joves, la qual pot generar uns dèficits cognitius permanents en determinades capes de la població.

Per aquest motiu, els poders públics estan obligats a garantir la igualtat d'oportunitats i a donar suport a les famílies amb fills a càrrec, per a lluitar contra la marginació crònica i el perill d'exclusió social i per a facilitar l'exercici d'una maternitat i una paternitat responsables.

Els destinataris de les mesures de suport a les famílies que estableix aquesta Llei són els que regulen la Llei 9/1998, del 15 de juliol, del Codi de família; la Llei 10/1998, del 15 de juliol, d'unions estables de parella; la Llei 19/1998, del 28 de desembre, sobre situacions convivencials d'ajuda mútua; la Llei 22/2000, del 29 de desembre, d'acolliment de persones grans, i la Llei 11/2001, del 13 de juliol, d'acolliment familiar per a persones grans.

D'acord amb les premisses anteriors la Llei s'estructura en sis títols. El títol I conté els principis i les definicions necessàries per a la comprensió de l'articulat.

El títol II recull les prestacions econòmiques a càrrec de la Generalitat, que inclouen les prestacions per a famílies amb fills menors a càrrec i les prestacions a partir del segon fill o filla, les quals es configuren com a drets subjectius de les persones beneficiàries, i les ajudes per adopció i acolliment i per a l'aplicació de tècniques de reproducció humana assistida. També s'hi inclouen prestacions econòmiques per familiars amb dependència a càrrec i ajudes per a l'adquisició, la conservació i la rehabilitació dels habitatges i per al pagament de lloguers.

El títol III promou l'establiment de mesures fiscals de suport a les famílies relatives a impostos estatals sobre els quals la Generalitat té capacitat normativa, i l'establiment de bonificacions i d'exempcions en la prestació de serveis públics de competència autonòmica o local.

El títol IV, que estableix les mesures per a la conciliació de la vida laboral i la vida familiar, es divideix en dos capítols. El primer estableix les mesures aplicables al personal al servei de l'Administració de la Generalitat i de les entitats locals, i el segon, les mesures destinades al món empresarial privat. Cal fer esment, especialment, de les mesures destinades a perllongar els permisos i les llicències per maternitat o paternitat i per a tenir cura d'un fill o filla, al foment de la flexibilitat horària i a la promoció de serveis d'atenció a infants en els llocs de treball, les quals, tot i que s'apliquen només a l'Administració de la Generalitat i les entitats locals de Catalunya, han d'ésser la pauta a seguir per les empreses que presten serveis públics i per les altres empreses i entitats que actuen en el territori de Catalunya.

El títol V, dedicat a altres mesures de suport i foment de la família, es divideix en diversos capítols. El capítol i, referent a la infància i l'adolescència, estableix l'atenció precoç com un dret i l'increment de places d'educació infantil de primer cicle; potencia l'escola com a marc d'aprenentatge del civisme i de la solidaritat intergeneracional, i estableix altres ajudes i la promoció d'ofertes culturals per a les famílies.

El capítol II està dedicat a l'educació infantil i als serveis complementaris.

El capítol III té en compte un aspecte d'importància cabdal: les mesures de suport a les famílies amb persones en situació de dependència, la cura i l'atenció de les quals ha recaigut tradicionalment en la mateixa família. Les projeccions de futur indiquen que, gràcies als avenços en l'atenció sanitària i les millores en la qualitat de vida de les persones, continuarà augmentant l'esperança de vida. Això, que és un fet molt positiu i que obre noves oportunitats, no pot fer oblidar que també comportarà un augment de les persones en situació de dependència. D'altra banda, la incorporació creixent de la dona al món del treball i el canvi que s'està produint en les estructures familiars comporten una nova realitat que fa necessari establir polítiques i mesures destinades a fer possible l'atenció en l'entorn afectiu habitual de les persones en situació de dependència que ho vulguin.

El capítol IV se centra en les famílies amb alguna persona en situació de risc d'exclusió social i la problemàtica específica que plantegen, tant des d'una perspectiva general com des d'una perspectiva específica; aborda les situacions de risc, i regula mecanismes de reacció i de protecció per a supòsits concrets. En aquest sentit, aquesta Llei crea el Fons de garantia de pensions alimentàries, d'acord amb la Resolució 371/VI del Parlament de Catalunya.

Finalment, el títol VI estableix les mesures administratives per a l'aplicació de la Llei i per a la

participació de la societat civil en les polítiques de suport a les famílies, i inclou una referència als serveis d'atenció a les famílies i als òrgans de consulta i de coordinació en aquesta matèria.

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. OBJECTIUS I PRINCIPIS

1. Aquesta Llei té per finalitat establir les bases i les mesures per a una política de suport i protecció a la família, entesa com a eix vertebrador de les relacions humanes i jurídiques entre els seus membres i com a àmbit de transferències compensatòries intergeneracionals i intrageneracionals. Amb aquest objectiu, determina els drets i les prestacions destinats a donar suport a les famílies.

2. La definició de les polítiques familiars ha de tenir presents els objectius següents:

a) Millorar el benestar i la qualitat de vida de les famílies, amb relació a les responsabilitats que s'adquireixen i als drets que en deriven: a l'habitatge, a la cultura, a l'educació, al medi ambient, al treball i a la salut.

b) Millorar la protecció dels membres de les famílies, des de la perspectiva del desenvolupament personal i social, tenint en compte el dret a la integritat física, la protecció dels infants i el suport a la gent gran i a les persones amb discapacitat; i vincular les actuacions a l'objectiu de la igualtat d'oportunitats entre homes i dones.

c) Afavorir la conciliació de la vida familiar amb la resta d'àmbits de la vida quotidiana.

d) Potenciar la solidaritat social amb les famílies que tenen cura de fills menors o de persones en situació de dependència.

e) Promoure la natalitat.

f) Promoure la protecció econòmica de la família.

g) Lluitar contra les desigualtats socials entre les famílies i contra les situacions d'exclusió social que tenen l'origen en contextos de precarietat i desestructuració.

h) Fomentar la solidaritat familiar.

i) Potenciar la participació activa dels membres de la família en la comunitat.

3. Les polítiques familiars s'han de basar en els drets fonamentals i en el foment de la igualtat i del benestar dels membres de les famílies.

ARTICLE 2. DESTINATARIS DE LES MESURES DE SUPORT A LES FAMÍLIES

Als efectes d'aquesta Llei i de la normativa que la desplega, són destinataris de les mesures de suport a les famílies:

a) Els que es regulen mitjançant la Llei 9/1998, del 15 de juliol, del Codi de família, i la Llei 10/1998, del 15 de juliol, d'unions estables de parella. En tot cas, es garanteix la no-discriminació dels fills, amb independència de la relació de filiació.

b) Els membres de família nombrosa, d'acord amb la legislació vigent.

c) Els membres d'una família monoparental, és a dir, una família amb infants menors que hi conviuen i que depenen econòmicament d'una sola persona.

d) Les famílies amb infants en acolliment o adopció.

e) Les famílies amb persones en situació de dependència.

ARTICLE 3. SITUACIONS EQUIPARADES

1. En els termes establerts per aquesta Llei, es poden acollir a determinades mesures i prestacions els titulars d'una relació de convivència d'ajuda mútua, d'acord amb la definició que d'aquesta situació estableix la Llei 19/1998, del 28 de desembre, sobre situacions convivencials d'ajuda mútua.

2. Les disposicions d'aquesta Llei també són aplicables a l'acolliment i a les altres situacions jurídiques a les quals les lleis atribueixin o reconeixin els mateixos efectes jurídics que a la família.

ARTICLE 4. PERSONA EN SITUACIÓ DE DEPENDÈNCIA

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per situació de dependència l'estat en què es troben les persones que, per motiu d'alguna discapacitat física, psíquica, sensorial o mental, necessiten l'ajuda d'una altra persona per a dur a terme les activitats bàsiques de la vida diària.

ARTICLE 5. INFANTS I ADOLESCENTS

De conformitat amb el que disposa l'article 2 de la Llei 8/1995, del 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i els adolescents i de modificació de la Llei 37/1991, del 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció, als efectes del que disposa aquesta Llei s'entén per *infant* tota persona menor de dotze anys i per *adolescent* tota persona amb una edat compresa entre els dotze anys i la majoria d'edat establerta per la llei.

ARTICLE 6. SERVEIS D'ATENCIÓ A INFANTS DE ZERO A TRES ANYS

Als efectes d'aquesta Llei s'entenen per *serveis d'atenció a infants de zero a tres anys* les prestacions dels centres o dels serveis que tenen per finalitat potenciar el desenvolupament integral del menor o la menor i de la seva educació.

ARTICLE 7. PRINCIPI INFORMADOR DE LES POLÍTIQUES FAMILIARS

En les polítiques de suport a les famílies, el Govern ha de promoure, fomentar i complementar el paper de la família com a àmbit de transferències compensatòries intergeneracionals i intrageneracionals, tant per que fa al bescanvi de béns com al bescanvi de serveis.

ARTICLE 8. PLANIFICACIÓ FAMILIAR

Dins el marc de la sanitat pública, les persones tenen dret a obtenir gratuïtament orientació i assistència en matèria de planificació familiar, d'acord amb els termes i les condicions que la legislació vigent estableix.

TÍTOL II. PRESTACIONS ECONÒMIQUES

ARTICLE 9. PRESTACIONS ECONÒMIQUES I AJUTS

1. El Govern ha d'adoptar mesures econòmiques per a afavorir la natalitat i la qualitat de vida de les famílies. A aquests efectes, s'estableixen els ajuts econòmics següents:

- a) Prestació econòmica per infant a càrrec.
- b) Prestació econòmica per part o adopció múltiple.
- c) Ajuts per adopció i acolliment.
- d) Ajuts per a l'aplicació de tècniques de reproducció assistida.
- e) Ajuts per infants nascuts amb danys que requereixen atencions especials.
- f) Prestació econòmica per persona en situació de dependència a càrrec.
- g) Ajuts per a l'adquisició, la rehabilitació i la promoció d'habitatges.
- h) Ajuts per a llogaters.

2. Les prestacions econòmiques establertes per l'apartat 1 són compatibles amb la percepció de les prestacions anàlogues que estableixin l'Administració de l'Estat o les administracions locals de Catalunya.

ARTICLE 10. PRESTACIÓ ECONÒMICA DE CARÀCTER UNIVERSAL PER INFANT A CÀRREC

1. Les famílies que tenen a càrrec infants menors de tres anys, o infants menors de sis anys en els supòsits establerts per l'apartat 2, tenen dret a una prestació econòmica anual, de pagament únic, que el Govern, per mitjà del departament competent en matèria d'assistència, serveis socials i polítiques familiars, atorga amb independència dels ingressos familiars i d'acord amb les condicions i el procediment que s'estableixin per reglament.

2. En famílies nombroses, la prestació establerta per l'apartat 1 s'ha d'atorgar per tots els infants menors de sis anys de la família. L'adopció i l'acolliment donen dret a la mateixa prestació econòmica.

3. Són beneficiaris de la prestació econòmica per infant a càrrec el pare i la mare o, si escau, la persona que tingui a càrrec l'infant menor de tres o de sis anys, segons el cas.

4. El que estableixen els apartats 1, 2 i 3 s'aplica també en els supòsits d'adopció o d'acolliment permanent o preadoptiu d'un menor o una menor, segons que correspongui, sempre a partir de la data de l'acta notarial o la sentència de l'adopció o l'acolliment.

5. En famílies monoparentals la prestació establerta per l'apartat 1 es pot incrementar i prorrogar en funció dels ingressos, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

ARTICLE 11. PRESTACIÓ ECONÒMICA DE CARÀCTER UNIVERSAL PER PART O ADOPCIÓ MÚLTIPLE

1. Les famílies en les quals es produeixi un part amb dos o més naixements tenen dret a una prestació econòmica de pagament únic, que atorga l'Administració de la Generalitat, per mitjà del departament competent en matèria d'assistència, serveis socials i polítiques familiars, amb independència dels ingressos familiars, d'acord amb les condicions i el procediment que s'estableixin per reglament.
2. L'import de la prestació per part o adopció múltiple varia segons el nombre de naixements.
3. Són beneficiaris de la prestació econòmica per part múltiple el pare i la mare o, si escau, la persona que tingui a càrrec els nadons.
4. En casos d'acreditada necessitat social, es pot atorgar la prestació econòmica per part o adopció múltiple fins als tres anys d'edat dels infants. En el cas de l'adopció múltiple, la prestació econòmica es pot rebre durant els tres anys posteriors a la resolució de l'adopció.

ARTICLE 12. AJUTS PER ADOPCIÓ I ACOLLIMENT

Les famílies que adoptin o acullin un menor o una menor poden percebre una prestació econòmica equivalent al 50% de les despeses ocasionades pels tràmits necessaris, en funció del nivell d'ingressos familiars i de les altres condicions i prioritats que s'estableixin per reglament.

ARTICLE 13. AJUTS PER A L'APLICACIÓ DE TÈCNiques DE REPRODUCCIÓ ASSISTIDA

1. La família que s'aculli a alguna de les tècniques de reproducció assistida establertes per la Llei de l'Estat 35/1988, del 22 de novembre, sobre tècniques de reproducció assistida, amb la finalitat de tenir un o més fills, pot accedir a un ajut econòmic, d'acord amb el límit màxim d'ingressos econòmics i amb les condicions i les prioritats que s'estableixin per reglament.
2. Si el tractament es rep en un centre sanitari de la xarxa pública o en un centre que hi tingui subscrit un concert, l'ajut econòmic s'aplica a les despeses ocasionades pels desplaçaments i l'estada fora del lloc de residència habitual, en un percentatge del 50% del cost total.
3. Si el tractament es rep en un centre sanitari privat que no forma part de la xarxa pública ni hi té subscrit cap concert, l'ajut econòmic s'aplica exclusivament a les despeses relacionades amb el tractament mèdic, sigui per visites o per medicaments, sense tenir en compte altres circumstàncies complementàries, com el trasllat o l'allotjament, en un percentatge del 25% del cost total. Aquest percentatge s'ha d'aplicar sobre els imports màxims del cost de cada visita mèdica que fixa el Govern, prenent com a referència els barems que el Departament de Sanitat i Seguretat Social ha de determinar per reglament d'acord amb els que regeixen per a la sanitat pública i concertada.

ARTICLE 14. AJUTS PER INFANTS NASCUTS AMB DANYS QUE REQUEREIXEN ATENCIONS ESPECIALS

Les famílies dels infants nascuts amb danys que requereixen atencions especials poden rebre, quan ho necessitin, un ajut econòmic destinat a pal·liar les despeses extraordinàries que aquesta atenció origini.

ARTICLE 15. AJUTS PER A L'ADQUISICIÓ, LA REHABILITACIÓ I LA PROMOCIÓ D'HABITATGES

1. El Govern ha d'atorgar ajuts per a l'adquisició, la rehabilitació i la promoció d'habitatges, en el marc del Pla de l'habitatge i d'acord amb els requisits i les condicions que s'estableixin per reglament.
2. En l'atorgament d'ajuts en matèria d'habitatge, el Govern ha de valorar, de manera preferent, l'accés al primer habitatge dels joves, de les famílies nombroses, de les famílies monoparentals i de les famílies amb persones discapacitades.
3. El Govern ha d'impulsar i promoure programes que facilitin l'accés a habitatges que s'adaptin a les necessitats de les persones i les famílies.
4. El Govern ha d'adoptar mesures per a promoure l'accés a un habitatge adequat o l'adaptació dels habitatges familiars a les necessitats que genera la situació de dependència, establint línies d'ajuts per a les dites adaptacions.
5. El Govern ha de crear una borsa d'habitatges socials per a facilitar l'accés a l'habitatge de les famílies en situació de vulnerabilitat social.
6. El Govern ha d'establir, en el marc del Pla de l'habitatge, una quota obligada de construcció d'habitatges de superfície més gran destinats a famílies nombroses.

ARTICLE 16. AJUTS PER A LLOGATERS

1. El Govern ha de promoure ajuts per al pagament de lloguers d'habitatges, destinats a persones que no hagin pogut accedir a habitatges públics de lloguer, en funció del nivell de renda dels destinataris, la superfície de l'habitatge i el nombre de membres de la família.
2. El Govern ha d'adoptar mesures per a incrementar el parc de pisos de lloguer social, en col·laboració

amb l'Administració local.

TÍTOL III. MESURES DE SUPORT A LES FAMÍLIES EN MATÈRIA FISCAL

ARTICLE 17. IMPOSTOS CEDITS A LA GENERALITAT

1. El Govern, en el marc del sistema de finançament autonòmic vigent i en exercici de les competències normatives assumides per la Generalitat en matèria tributària, especialment pel que fa als tributs cedits, ha de promoure les mesures fiscals de suport a les famílies següents:

a) En l'impost sobre la renda de les persones físiques: deduccions en la quota pel naixement d'un fill o filla, per adopció o acolliment d'un infant i per accés a l'habitatge en règim de lloguer o de propietat de famílies nombroses i de fills majors d'edat. La llei de mesures fiscals de la Generalitat pot modificar l'import de les deduccions i, si escau, els límits econòmics exigits amb relació a la base imposable dels contribuents.

b) En l'impost sobre successions i donacions: reduccions en funció del grau de parentiu amb la persona causant o la persona donant, especialment per als fills menors d'edat. Les adquisicions *mortis causa* per la successió entre persones que mantenen una relació paterno-filial de fet s'igualen, als efectes de l'impost sobre successions i donacions, a les que correspondrien per als descendents i els adoptats o per als ascendents i els adoptants. A aquests efectes es consideren relacions paterno-filials de fet les relacions que s'estableixen entre una persona i els fills del seu cònjuge o de la seva parella estable.

c) En l'impost sobre transmissions patrimonials oneroses: tipus reduït aplicable a la transmissió d'un immoble que hagi de constituir l'habitatge habitual d'una família nombrosa, de joves o de persones discapacitades.

2. Als efectes de l'impost sobre successions i donacions, els membres d'una unió estable reconeguda per la Llei 10/1998 tenen els mateixos drets que els cònjuges respecte a les adquisicions *mortis causa* d'un dels convivents en l'herència de l'altre.

3. Als efectes del que disposa l'apartat 1, s'entén per *habitatge habitual* el que s'ajusta a la definició i als requisits establerts per la normativa de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

ARTICLE 18. CRITERIS PER A L'APLICACIÓ DE LES MESURES REFERENTS A TAXES I PREUS PÚBLICS

Les mesures de suport fiscal que estableixen els articles 19, 20 i 21 van destinades a famílies amb càrregues econòmiques familiars. A l'hora d'aplicar-les s'han de tenir en compte el nombre de membres de la família; l'edat dels fills; el nivell d'ingressos de la família; les situacions de discapacitat física, psíquica o sensorial, i l'existència de persones grans a càrrec.

ARTICLE 19. TAXES I PREUS PÚBLICS DE LA GENERALITAT

1. El Govern ha d'introduir beneficis fiscals de suport a les famílies en l'ordenament sobre taxes i preus per la prestació de serveis públics o per activitats de la seva competència en els àmbits següents, entre d'altres:

a) Educació.

b) Transports públics.

c) Utilització de béns culturals, incloses les activitats esportives i de lleure.

d) Serveis socials.

e) Habitatge.

f) Funció pública.

2. El Govern i els consellers han d'incloure beneficis fiscals en la normativa reguladora dels preus públics com a mesura de suport a les famílies.

ARTICLE 20. TAXES I PREUS PÚBLICS PER A FAMÍLIES EN L'ÀMBIT LOCAL

Les entitats locals han d'incloure beneficis fiscals en les taxes i els preus públics per la prestació de serveis públics o per activitats de llur competència com a mesura de suport a les famílies, de conformitat amb el que disposen les legislacions estatal i autonòmica sobre règim local i, si escau, la legislació sectorial corresponent.

ARTICLE 21. SERVEIS PÚBLICS PRESTATS PER ENTITATS CONCESSIONÀRIES

El Govern i les entitats locals han de promoure un tracte més favorable als membres de famílies amb

càrregues familiars pel que fa a les contraprestacions que hagin de satisfer a les entitats, les empreses i els establiments concessionaris de serveis públics.

TÍTOL IV. MESURES DE CONCILIACIÓ DE LA VIDA FAMILIAR I LA VIDA LABORAL

CAPÍTOL I. ÀMBIT DE LES INSTITUCIONS I LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES DE CATALUNYA

ARTICLE 22. SERVEIS D'ATENCIÓ A INFANTS

Les institucions i les administracions públiques de Catalunya han de fomentar la creació de serveis d'atenció a infants oberts a tota la població en els llocs de treball o prop dels llocs de treball.

ARTICLE 23. MESURES DE CONCILIACIÓ DE LA VIDA FAMILIAR I LA VIDA LABORAL

La normativa sectorial de la funció pública, en el marc del Decret legislatiu 1/1997, del 31 d'octubre, i de la Llei 6/2002, del 25 d'abril, de mesures relatives a la conciliació del treball amb la vida familiar del personal de les administracions públiques catalanes i de modificació dels articles 96 i 97 del Decret legislatiu 1/1997, ha d'establir, per al personal al servei de les administracions públiques, les mesures de conciliació de la vida familiar i la vida laboral següents:

- a) Mecanismes per a garantir més flexibilitat i disponibilitat horària per al personal que tingui a càrrec menors de sis anys; persones amb discapacitat física, psíquica o sensorial, o persones més grans de seixanta-cinc anys que depenguin del treballador o treballadora i requereixin una dedicació especial.
- b) Ampliació fins a tres anys de la reserva del mateix lloc de treball, en el cas d'excedència voluntària per tenir cura d'un fill o filla o d'un familiar amb dependència severa.
- c) La introducció de mesures per a afavorir la cura de menors de sis anys o de discapacitats que depenguin del personal al servei de les dites administracions públiques, en el cas de malaltia.
- d) El foment d'accions positives per a implicar els homes en les responsabilitats i el treball familiars.
- e) La introducció d'un permís de paternitat, de quatre setmanes com a mínim, com a dret individual del pare, sense que aquest període es resti de les setze setmanes de descans a què té dret la mare.

ARTICLE 24. CONTRACTES DE GESTIÓ DE SERVEIS PÚBLICS

1. Les administracions públiques de Catalunya, els organismes autònoms i les entitats de dret públic que en depenen han de recomanar d'incloure, com a condició d'execució contractual, quan la prestació ho permeti, que les empreses adjudicatàries de la gestió de serveis públics estableixin a favor de llurs treballadors les mesures de conciliació de la vida familiar i la vida laboral aplicables al personal de l'Administració de la Generalitat.

2. Els òrgans de contractació han d'assenyalar, en els plecs de clàusules administratives particulars, la preferència en l'adjudicació dels contractes de les proposicions presentades per les empreses licitadores que estableixin a favor de llurs treballadors les mesures de conciliació de la vida familiar i la vida laboral aplicables al personal de l'Administració de la Generalitat, sempre que els termes de llur proposició igualin els de la més avantatjosa des del punt de vista dels criteris objectius que serveixen de base per a l'adjudicació.

CAPÍTOL II. ÀMBIT DEL SECTOR PRIVAT

ARTICLE 25. PLANS TERRITORIALS DE CONCILIACIÓ HORÀRIA

El Govern ha de promoure, conjuntament amb les organitzacions sindicals i empresarials, les corporacions locals i els altres agents socials que es consideri pertinents, l'elaboració de plans territorials de conciliació horària per a facilitar la conciliació dels àmbits familiar, laboral i escolar de les famílies. Aquests plans tenen les finalitats següents:

- a) Afavorir el benestar de les famílies.
- b) Incentivar la participació directa dels col·lectius familiars i avançar en polítiques transversals de família i de serveis a les persones.
- c) Afavorir polítiques municipals que reforcin la conciliació horària dels diferents àmbits d'actuació, d'acord amb la realitat de cadascun dels municipis de Catalunya.

ARTICLE 26. MESURES DE FOMENT

1. El Govern ha de promoure campanyes de sensibilització dirigides a les empreses que tinguin la seu

social a Catalunya o que hi exerceixin activitats, per tal que apliquin respecte a llurs treballadors mesures de conciliació de la vida familiar i la vida laboral.

2. El Govern ha de fomentar que les empreses a les quals es refereix l'apartat 1 adoptin, per mitjà de la negociació col·lectiva o d'acords col·lectius, mesures per a la conciliació de la vida familiar i la vida laboral de llurs treballadors.

3. Sens perjudici del principi d'autonomia de les parts, les mesures a què es refereix l'apartat 2 poden ésser dels tipus següents:

- a) Crear serveis d'atenció a infants a les empreses.
- b) Facilitar ajudes per a l'accés a places de serveis d'atenció a infants.
- c) Flexibilitzar la jornada laboral i implantar la reducció de jornada per als treballadors amb infants menors de sis anys o amb persones en situació de dependència a càrrec.
- d) Ampliar el permís de maternitat o paternitat.

4. El Govern ha de fomentar la formació de personal especialitzat en la prestació de serveis familiars i la creació d'empreses especialitzades en la prestació de serveis familiars.

ARTICLE 27. EMPRESA FAMILIARMENT RESPONSABLE

El Govern ha de promoure el reconeixement públic com a empresa familiarment responsable per a les empreses que adoptin mesures per a la conciliació de la vida familiar i la vida social de llurs treballadors. Amb aquesta finalitat, el Govern ha de crear una certificació d'empresa familiarment responsable, per a l'obtenció de la qual es disposa del suport i l'assessorament del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya.

TÍTOL V. PRESTACIONS DE SERVEIS I ALTRES MESURES DE SUPORT A LA FAMÍLIA

CAPÍTOL I. MESURES DESTINADES A INFANTS I ADOLESCENTS

ARTICLE 28. MESURES DE SUPORT A INFANTS I ADOLESCENTS

1. Els principis informadors de les mesures de suport a infants i adolescents en el si de la política de suport a les famílies són els següents:

- a) Integrar la perspectiva dels infants i dels adolescents, atenent especialment llurs necessitats, en l'exercici de les competències autonòmiques i locals amb implicacions en llur desenvolupament personal, especialment en l'adopció de les mesures de protecció de la família establertes per aquesta Llei i per la normativa que la desenvolupa.
- b) Garantir, en la integració a què es refereix la lletra a, l'interès superior de l'infant i l'adolescent, que ha d'ésser present en les actuacions tant dels poders públics com dels pares, tutors o guardadors i dels educadors.
- c) Fomentar la màxima divulgació i el màxim respecte possibles dels drets reconeguts als infants i els adolescents per l'ordenament jurídic i els tractats internacionals degudament ratificats, tot donant suport i assistència a les famílies respecte a llurs deures vers els infants i els adolescents, en correspondència amb aquells drets.
- d) Prevenir i tractar les situacions de pobresa en infants i adolescents.

2. El Govern ha de promoure la protecció dels infants i els adolescents en el marc de les mesures de planificació que s'estableixin per a facilitar llur desenvolupament com a persones, ha de promoure llur formació perquè puguin participar activament en la societat, ha de garantir la satisfacció de llurs necessitats personals i ha de promoure l'accés als serveis i els recursos dirigits a infants i adolescents.

3. L'Administració de la Generalitat ha de fomentar, complementar i substituir, quan calgui, en situacions de desemparament, el paper de la família com a factor fonamental i medi natural per al desenvolupament dels infants i els adolescents, tant assegurant-ne la subsistència com posant a llur disposició els aprenentatges bàsics per a llur futur desenvolupament autònom en la societat. En conseqüència, han d'ésser objecte d'atenció especial les situacions familiars especials que poden agreujar la vulnerabilitat general dels infants i els adolescents.

4. El Govern ha de fomentar la interacció harmònica de la família amb altres institucions socials complementàries en la socialització dels infants i els adolescents, prestant una atenció especial als centres escolars, a les tecnologies de la informació i la comunicació, i a altres serveis i recursos per a la infància i l'adolescència.

ARTICLE 29. SERVEIS D'ATENCIÓ PRECOÇ DE CARÀCTER UNIVERSAL

1. Els infants amb trastorns en llur desenvolupament o amb risc de patir-ne, des del moment que són concebuts fins que compleixin sis anys, i llurs famílies tenen dret a accedir als serveis d'atenció precoç, d'acord amb les condicions i el procediment que s'estableixin per reglament.

2. La utilització dels serveis d'atenció precoç no està subjecta a contraprestació econòmica pels infants i llurs famílies.

ARTICLE 30. DECISIONS FAMILIARS QUE VULNEREN ELS DRETS DELS INFANTS I ELS ADOLESCENTS

1. Per a obtenir qualsevol mesura de suport familiar establerta per la legislació, la família ha de garantir el respecte dels drets dels infants i els adolescents. A aquests efectes, les administracions públiques de Catalunya han de donar suport i informació a les famílies pel que fa als deures i els drets referits als fills.

2. Les decisions familiars que comportin una vulneració provada dels drets dels infants i els adolescents o de les condicions necessàries per a llur desenvolupament ple, sempre que no es vulneri l'interès prioritari del menor o la menor, comporten:

a) La suspensió o la revocació de la mesura de suport familiar, si havia estat atorgada.

b) La denegació de la sol·licitud de la mesura de suport familiar, si estava en tràmit d'atorgament.

3. L'aplicació del que disposa l'apartat 2 s'ha de tenir en compte a l'hora de decidir la suspensió, la revocació o la denegació de les prestacions que integren la renda mínima d'inserció.

ARTICLE 31. TRASLLAT D'INFANTS I ADOLESCENTS A ALTRES PAÏSOS PER DECISIÓ FAMILIAR QUE VULNERA LLURS DRETS

1. El trasllat o el risc de trasllat d'un infant o adolescent a un altre país, per decisió familiar, que posi en perill la continuïtat del seu desenvolupament, si es té coneixement que no es compliran les condicions efectives perquè aquest sigui possible, pot comportar:

a) La declaració, per l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat, de la situació de desemparament de l'infant o l'adolescent afectat, amb la consegüent assumpció de la tutela per la mateixa Administració de la Generalitat, l'automàtica suspensió de la potestat del pare i de la mare o de la tutela ordinària, i l'adopció de les mesures de protecció que corresponguin en aplicació de la legislació catalana.

b) Que l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat es dirigeixi al Ministeri Fiscal, si el trasllat de l'infant o l'adolescent ja s'ha fet o és imminent, perquè emprengui les corresponents accions jurisdiccionals i sol·liciti al jutge o jutgessa competent l'activació dels controls policials duaners o la repatriació del menor o la menor a l'empara del que estableix l'ordenament civil vigent.

2. La detecció i la prevenció dels trasllats poden ésser activades per:

a) El mateix infant o adolescent afectat, que es pot dirigir al Ministeri Fiscal, al Defensor del Poble, al Síndic de Greuges, al seu adjunt o adjunta per a la defensa dels drets dels infants o a l'administració competent, perquè adoptin les mesures pertinents per a evitar-ne el trasllat efectiu.

b) Qualsevol persona o autoritat, especialment les que, per llur professió, puguin tenir coneixement de la pretensió d'aquest tipus de trasllat.

ARTICLE 32. LA FAMÍLIA EN L'ÀMBIT DE L'ESCOLA

1. El Govern ha de fomentar el desenvolupament de mecanismes que afavoreixin l'exercici dels drets dels pares i les mares i la necessària coordinació o interacció harmònica de les famílies amb els centres educatius de titularitat pública i privada en la tasca compartida de desenvolupament personal i d'educació de l'infant i l'adolescent.

2. Específicament, als centres educatius de titularitat pública i concertats, s'han de fomentar la dinamització i la consolidació de les escoles de pares i mares, i s'ha de posar una atenció especial a:

a) Orientar els hàbits favorables a la salut i les activitats de suport a l'estudi i a l'educació integral dels fills, i donar-hi suport.

b) Impulsar la utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació en el si de les escoles per a facilitar una participació més activa dels pares i les mares en el seguiment del procés formatiu dels fills.

c) Reforçar els serveis de salut escolar, potenciant llur paper en la detecció i la informació de les necessitats i les característiques dels menors en situació de risc, que eventualment poden donar lloc a la declaració d'una situació de desemparament.

d) Donar suport a les polítiques educatives que fomentin la cohesió i la justícia socials, la solidaritat,

l'ajuda mútua, la reducció de les desigualtats socials i econòmiques i la igualtat d'oportunitats entre homes i dones, incorporant a l'ensenyament obligatori continguts que valorin la pràctica de la feina domèstica i la cura de les persones.

3. Les administracions públiques catalanes, en l'àmbit de llurs competències, han d'adoptar mesures per a:

a) Prevenir i tractar l'absentisme i el fracàs escolars. A aquests efectes, el Govern, conjuntament amb l'Administració local, ha d'establir plans contra l'absentisme escolar i a favor de la promoció de la integració i la convivència escolars, amb la implicació dels centres docents.

b) Fomentar la realització d'activitats extraescolars a les mateixes instal·lacions dels centres escolars.

c) Garantir que als centres docents s'informi i s'eduqui sobre temes de salut, sobre la sexualitat dels adolescents i sobre les substàncies i els hàbits que poden generar addicció.

CAPÍTOL II. L'EDUCACIÓ INFANTIL I ELS SERVEIS COMPLEMENTARIS

ARTICLE 33. PROMOCIÓ DE PLACES D'EDUCACIÓ INFANTIL DE PRIMER CICLE, AJUTS PER SERVEIS ESCOLARS I SERVEIS COMPLEMENTARIS

1. L'educació infantil ha de garantir l'atenció adequada i el desenvolupament dels infants.

2. El Govern ha de promoure la dotació de places d'educació infantil en conveni amb altres administracions.

3. Les administracions públiques de Catalunya han de promoure ajuts en concepte de menjador escolar en funció del nivell d'ingressos i del nombre de membres de la família.

4. Les administracions competents han d'atorgar ajuts en matèria de transport escolar en funció del nivell d'ingressos familiars i del nombre de membres de la família, sens perjudici del que estableix l'ordenament vigent en l'àmbit del transport escolar de l'ensenyament obligatori.

5. Les administracions competents han de regular els serveis complementaris que tinguin com a finalitat l'atenció educativa de l'infant, entre els quals els següents:

a) Els espais educatius d'orientació familiar, que tenen com a objectiu constituir llocs de trobada per a infants de fins a tres anys i per a llurs famílies, per tal d'afavorir l'ajuda mútua entre famílies per mitjà d'intercanvis i l'assessorament professional i oferir formació prematernal i postmaternal, orientació i suport a les famílies en els primers anys de la vida dels infants.

b) Els serveis de mainaderia, per a atendre famílies que es troben en circumstàncies excepcionals que n'aconsellen l'ús, que tenen com a objectiu, d'acord amb les necessitats de les famílies, atendre els infants en un ambient familiar adequat en continguts i habilitats.

ARTICLE 34. FAMÍLIA I PROTECCIÓ DEL MENOR O LA MENOR DAVANT ELS MITJANS DE COMUNICACIÓ

1. El Govern ha de vetllar perquè els mitjans de comunicació accessibles als infants i els adolescents transmetin valors universals i respectin i fomentin el conjunt de drets i el desenvolupament d'infants i adolescents.

2. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya, d'acord amb les funcions que la Llei 2/2000, del 4 de maig, li atribueix, ha d'adoptar les mesures pertinents per a garantir el compliment de les obligacions que imposa aquesta Llei als mitjans de comunicació audiovisuals i per a assegurar l'observança del que disposa la Llei 8/1995, del 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i els adolescents i de modificació de la Llei 37/1991, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció. Així mateix, ha de posar cura a assegurar el control dels continguts de les emissions en els mitjans de comunicació audiovisuals.

3. Respecte als mitjans tècnics de control familiar dirigits a garantir la protecció mediàtica d'infants i adolescents, els organismes competents han de:

a) Adoptar mesures de foment per tal de facilitar que el nombre més gran possible de famílies disposi d'aquests mitjans, donant prioritat als sectors de població més desfavorits.

b) Facilitar la recerca i l'aplicació d'aquests mitjans tècnics i considerar aquesta àrea temàtica com a prioritària en els programes generals de suport a la recerca.

c) Donar suport i assistència a la família en la seva tasca de protecció mediàtica d'infants i adolescents davant de continguts audiovisuals il·lícits o nocius en qualsevol mitjà de comunicació, amb

independència de la tecnologia i el suport emprats.

4. El Govern ha d'adoptar les mesures de foment apropiades per a garantir la participació adequada de la família, a través de les associacions, en els mitjans de comunicació, tant de titularitat pública com de titularitat privada, d'acord amb la importància i la valoració socials que té aquesta institució.

5. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de vetllar perquè els mitjans de comunicació audiovisuals donin un tractament equilibrat a la família, d'acord amb la importància i la valoració socials que aquesta institució té a Catalunya.

ARTICLE 35. LLEURE I CULTURA

1. Les administracions públiques de Catalunya han de promoure ajudes per a facilitar estades de lleure durant els períodes de vacances, tenint en compte el nivell d'ingressos, el nombre de persones discapacitades a càrrec i el nombre de membres de la família.

2. Les administracions públiques de Catalunya han d'adoptar les mesures necessàries per a tractar i prevenir els efectes nocius que les activitats de lleure nocturn puguin produir en els adolescents.

3. El Govern ha de regular els establiments destinats al lleure infantil per tal de garantir-ne la qualitat i la seguretat.

4. Les administracions públiques de Catalunya han de promoure condicions especials d'accés als centres, les activitats i els establiments culturals dels quals són titulars, en funció del nivell d'ingressos i del nombre de membres de la família.

5. Els museus, les fundacions i els altres edificis destinats a oferir activitats culturals pels quals el públic que hi accedeix s'ha de desplaçar no han de tenir cap obstacle per a la lliure circulació de cotxets d'infants i vehicles específics de discapacitats.

ARTICLE 36. FORMACIÓ PERMANENT DE PARES I MARES

El Govern, per mitjà dels departaments competents en la matèria, posant una atenció especial en l'aprenentatge del català i en la utilització de noves tecnologies, ha d'adoptar les mesures adequades per a fomentar un procés d'aprenentatge permanent de les persones amb fills, pel que fa a la formació bàsica i a la formació per al món laboral; augmentar, consegüentment, llur formació integral i llur capacitat per a incorporar-se al món del treball, i possibilitar-los que perfeccionin els coneixements per tal que puguin exercir una professió d'acord amb les exigències socials i productives, especialment en el cas de les dones.

ARTICLE 37. MÓN RURAL

El Govern, en el desplegament reglamentari d'aquesta Llei, ha d'adoptar mesures destinades a promoure les activitats i els serveis relatius a les polítiques de suport a les famílies en l'àmbit del món rural.

CAPÍTOL III. MESURES DESTINADES A FAMÍLIES AMB PERSONES EN SITUACIÓ DE DEPENDÈNCIA

ARTICLE 38. PRINCIPIS INFORMADORS DE LA POLÍTICA SOBRE LES FAMÍLIES AMB PERSONES EN SITUACIÓ DE DEPENDÈNCIA

Els principis informadors de la política sobre les famílies amb persones en situació de dependència són els següents:

a) Proporcionar el suport necessari a les persones en situació de dependència per tal que puguin romandre en llur entorn familiar i afectiu habitual, si així ho decideixen lliurement.

b) Proporcionar el suport necessari a les famílies amb persones en situació de dependència perquè els puguin atendre i puguin conciliar la vida laboral i familiar amb l'atenció al familiar en situació de dependència.

c) Garantir l'existència i la qualitat de les mesures, les prestacions i els serveis alternatius a la llar per a atendre les persones en situació de dependència quan no puguin romandre en l'entorn afectiu i familiar habitual.

d) Promoure la cooperació entre les diferents xarxes assistencials i la coordinació de llurs actuacions per a garantir una atenció integral i permanent a les persones.

ARTICLE 39. MESURES I SERVEIS ADEQUATS A LES FAMÍLIES AMB PERSONES EN SITUACIÓ DE DEPENDÈNCIA

1. Les famílies tenen dret a obtenir de les administracions públiques competents informació i orientació pel que fa als drets, els ajuts, els serveis, les prestacions i les possibilitats d'atenció a les persones en

situació de dependència.

2. Les administracions públiques catalanes, per donar suport a les famílies amb persones en situació de dependència, han de promoure:

- a) Mesures i serveis que facilitin la conciliació de la vida familiar i laboral amb l'atenció de les persones en situació de dependència en el si de la família.
- b) Mesures de suport econòmic i prestació de serveis per a les persones en situació de dependència, amb les prioritats que s'estableixin per reglament, amb la finalitat de reduir l'increment de les càrregues econòmiques familiars que aquesta situació genera.
- c) Beneficis fiscals per a famílies amb persones en situació de dependència.
- d) Mesures per a promoure l'accés a un habitatge adequat o l'adaptació dels habitatges familiars a les necessitats que la situació de dependència genera.

3. Les administracions públiques han de promoure, per a donar suport a les famílies amb persones en situació de dependència, les mesures següents:

- a) Formació i suport tècnic als cuidadors.
- b) Mesures que facin possible el descans dels cuidadors.
- c) Programes d'intervenció integral que estableixin accions destinades a la persona en situació de dependència, al familiar cuidador i a l'adequació de l'entorn.
- d) Mesures de suport i foment destinades a les associacions familiars.

CAPÍTOL IV. MESURES DESTINADES A FAMÍLIES AMB PERSONES EN SITUACIÓ DE RISC D'EXCLUSIÓ SOCIAL

ARTICLE 40. PRINCIPIS INFORMADORS DE LES MESURES DE PROTECCIÓ DE FAMÍLIES AMB PERSONES EN SITUACIÓ DE RISC D'EXCLUSIÓ SOCIAL

Les administracions públiques catalanes, quan adoptin mesures de protecció de les famílies amb persones en situació de risc d'exclusió social, s'han de basar en els principis següents:

- a) Orientar les famílies sobre les actuacions destinades a prevenir o pal·liar les situacions que poden comportar risc d'exclusió.
- b) Prevenir situacions de risc d'exclusió.
- c) Donar suport a les famílies amb persones en situació de risc d'exclusió, amb la finalitat de resoldre la problemàtica que l'origina mantenint la cohesió familiar.
- d) Informar les famílies dels recursos adequats i, si escau, promoure'n la creació en el marc de l'ordenament jurídic vigent.
- e) Fer el seguiment de les mesures de suport i prevenció aplicades a les famílies en situació de risc d'exclusió.

ARTICLE 41. PREVENCIÓ DE LA VIOLÈNCIA FAMILIAR

1. Les administracions públiques han d'adoptar mesures per a impedir i prevenir tota forma de maltractament o violència que qualsevol dels membres de la família pugui patir o exercir sobre la resta.
2. Les mesures de prevenció de la violència familiar s'han d'incloure en un programa per a la detecció i la prevenció de qualsevol forma de maltractament o violència, que ha de posar una atenció especial en la coordinació dels serveis públics implicats.

ARTICLE 42. PRESTACIÓ DE SERVEIS RESIDENCIALS DE CARÀCTER UNIVERSAL EN SUPÒSITS DE VIOLÈNCIA FAMILIAR

1. Les víctimes de la violència familiar, quan els jutjats competents ho requereixin o l'àrea bàsica de serveis socials corresponent ho sol·liciti, tenen dret a accedir a un servei de residència temporal fora del domicili habitual, d'acord amb les condicions i el temps que es fixin per reglament.
2. Amb independència del dret d'accés als serveis residencials, aquest accés es pot subjectar a contraprestació en funció de la capacitat econòmica de la persona o les persones destinatàries del servei.
3. Les administracions públiques de Catalunya competents han d'establir els mitjans que calgui per a facilitar l'accés als serveis residencials.

ARTICLE 43. DROGOADDICCIÓ I ALTRES CONDUCTES QUE GENEREN ADDICCIÓ

L'Administració de la Generalitat, en elaborar i executar les seves polítiques de lluita contra la drogoaddicció i altres conductes que generen addicció, ha d'incorporar i potenciar la línia de reducció de danys. Amb aquesta finalitat, a més de les mesures individuals destinades a la persona adulta o a l'infant o adolescent addictes, ha d'adoptar mesures destinades específicament a mantenir la cohesió i el benestar econòmic i psicològic de la família.

ARTICLE 44. FONS DE GARANTIA DE PENSIONS ALIMENTÀRIES

1. El Govern ha de constituir un fons de garantia per a cobrir, preferentment, l'impagament de pensions alimentàries i, addicionalment, l'impagament de pensions compensatòries. Aquest fons s'ha d'emprar quan hi hagi constatació judicial d'incompliment del deure de satisfer-les i aquest incompliment comporti una situació de precarietat econòmica amb risc d'exclusió social, d'acord amb els límits i les condicions que es fixin per reglament. La prestació no ha de superar, en cap cas, l'equivalent al salari mínim interprofessional més el 30% d'aquest per cada membre o el salari mínim interprofessional més el 60% si es tracta d'una persona en situació de dependència.

2. El Govern ha de crear un ens encarregat de gestionar el fons de garantia de les pensions alimentàries o compensatòries.

TÍTOL VI. MESURES ADMINISTRATIVES PER A L'APLICACIÓ D'AQUESTA LLEI I PER A LA PARTICIPACIÓ DE LA SOCIETAT CIVIL EN L'ACTUACIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT

ARTICLE 45. PROGRAMES I SERVEIS D'ATENCIÓ A LES FAMÍLIES

El Govern ha d'establir un conjunt de programes i actuacions per a potenciar el paper de les famílies com a educadores i transmissores de valors humans i cívics. Amb aquesta finalitat, s'ha d'oferir atenció personalitzada a les famílies amb problemes específics, i també informació i orientació de caràcter general per a promoure el benestar de les famílies i afavorir el diàleg i l'intercanvi d'experiències entre aquestes.

ARTICLE 46. ÒRGANS CONSULTIUS I DE COORDINACIÓ

1. El Govern ha de disposar d'un òrgan col·legiat que s'encarregui d'assegurar una adequada coordinació de les actuacions dels diferents departaments amb competències en matèria de suport a la família.

2. El Govern ha de garantir la participació d'altres administracions públiques de Catalunya amb competències en matèria de suport a la família, de les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, de les organitzacions representatives de les entitats locals i d'altres entitats públiques i privades en la definició i el desenvolupament de les polítiques de suport a la família, per mitjà de la creació dels corresponents òrgans col·legiats de participació i consulta.

3. Aquesta Llei reconeix l'Observatori Català de la Família i l'Observatori Català de la Infància i l'Adolescència com a òrgans assessors i consultius en matèria de suport a les unitats familiars.

ARTICLE 47. ASSOCIACIONISME FAMILIAR I ASSOCIACIONS D'INTERÈS FAMILIAR

1. El Govern ha d'impulsar l'associacionisme familiar com a forma de representació dels interessos de les famílies.

2. L'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat pot declarar associacions d'interès familiar les que duen a terme activitats rellevants en aquest àmbit, sempre que:

a) Llurs càrrecs directius i de representació no siguin retribuïts.

b) Tinguin una antiguitat mínima de tres anys.

c) Acreditin una activitat continuada.

d) Acreditin una implantació substancial en l'àmbit territorial o en el sector familiar en què duen a terme llur activitat.

e) Duguin a terme habitualment activitats de suport a les famílies.

3. La declaració d'una associació com a associació d'interès familiar comporta que l'Administració de la Generalitat li ha de donar suport perquè pugui gaudir dels beneficis fiscals establerts per la legislació vigent.

4. Les entitats locals, en virtut de llur autonomia tributària i en el marc de la legislació vigent, poden acordar de concedir beneficis fiscals en els impostos i les taxes de caràcter local a les associacions d'interès familiar.

5. El règim establert per aquest article és també aplicable a les fundacions privades de caràcter familiar que duguin a terme activitats rellevants per a la consecució de l'objecte d'aquesta Llei.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. APLICACIÓ ALS ESTRANGERS

L'aplicació d'aquesta Llei i de la normativa que la desplega als estrangers s'ha d'ajustar al que disposa la Llei orgànica 4/2000, de l'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya, modificada per la Llei orgànica 8/2000, del 22 de desembre, i la normativa que la desplega, constituïda, entre altres normes, pel Decret 188/2001, del 26 de juny, dels estrangers i la seva integració social a Catalunya.

SEGONA. REFERÈNCIES ALS SERVEIS D'ATENCIÓ A INFANTS

Les referències que aquesta Llei i la normativa que la desplega fan als serveis d'atenció a infants s'han d'entendre fetes als centres o les llars d'infants que compleixen els requisits establerts per l'article 29 de la Llei 8/1995. L'educació infantil de primer cicle s'ha d'ajustar al que disposa la normativa específica.

TERCERA. FAMÍLIES MONOPARENTALS I FAMÍLIES NOMBROSES

En el desplegament reglamentari d'aquesta Llei, el Govern ha de tenir en compte la problemàtica específica de les famílies monoparentals i de les famílies nombroses, per tal de fer efectiu el principi d'igualtat establert per l'article 8.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

QUARTA. PERSPECTIVA DE GÈNERE

En aquesta Llei i en el seu desplegament reglamentari, el Govern hi ha d'integrar la perspectiva de gènere, atenent especialment les necessitats de les dones en les mesures de protecció a la família.

CINQUENA. EXTENSIÓ DE LES PRESTACIONS ECONÒMIQUES

Les prestacions econòmiques establertes per l'article 10 es poden estendre a altres col·lectius familiars i a altres franges d'edat, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries.

SISENA. DEDUCCIONS

Les lleis de pressupostos anuals han de concretar les deduccions establertes per l'article 17.

SETENA. MESURES ESTABLERTES PER L'ARTICLE 39

Les mesures establertes per l'article 39 s'han d'aplicar de manera progressiva, adaptant-se a les necessitats de les persones, de les famílies i del territori.

VUITENA. INCREMENT DE LES PRESTACIONS

El Govern pot incrementar les prestacions establertes per aquesta Llei en funció de l'increment de l'índex de preus de consum o d'altres criteris que responguin a les característiques de cada prestació.

NOVENA. ADOPCIÓ O ACOLLIMENT PERMANENT

Als efectes del que disposa la Llei 6/2002 s'igualen, pel que fa al gaudi dels drets que s'hi reconeixen, els supòsits d'adopció o acolliment permanent al de filiació natural. Aquests drets són efectius des de la data de la inscripció de l'adopció o de l'acolliment en el registre públic corresponent.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 10/1997

S'afegeix un segon paràgraf a la lletra *b* de l'article 6.1 de la Llei 10/1997, del 3 de juliol, de la renda mínima d'inserció, amb el text següent:

«Són exemptes d'aquest requisit les dones que hagin hagut de marxar de llur lloc de residència per a evitar maltractaments a elles o als fills i que hagin arribat a Catalunya i es trobin en situació de pobresa severa.»

SEGONA. DESPLEGAMENT REGLAMENTARI

El Govern ha d'adoptar les disposicions reglamentàries necessàries per a aplicar aquesta Llei.

TERCERA. ENTRADA EN VIGOR I APLICACIÓ

1. Aquesta Llei entra en vigor al cap de sis mesos d'haver-se publicat.

2. Els títols III i IV i els articles 11 a 13, 32 a 36, 39, 41, 42 i 44 s'apliquen en funció del que estableixen les lleis de pressupostos, les disposicions reglamentàries que desenvolupen els dits títols i articles, i els

convenis, els plans o els programes que s'aprovin.

Palau del Parlament, 25 de juny de 2003

El secretari segon El president del Parlament

Ernest Benach i Pascual Joan Rigol i Roig